

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

پنجشنبه ۰۲ دسامبر ۲۰۲۱

حمید انوری

به لحاظ گور مرده های تان، برای ما حکومت

"فراگیر"، "همه شمول" یا "قدرتمند" نسازید!

دیریست که امریکائی ها و متحدین و در نتیجه نیز ایران و پاکستان و چین و هند برای مردم دربند کشیده شده افغانستان، دایه های مهربان تر از مادر شده اند و دل سنگ شان گویا برای مردم مظلوم افغانستان به تپش افتاده است و چپ و راست و شام و پگاه و صبح و بیگاه برای ما نسخه "حکومت فراگیر" و "همه شمول" و حکومت "مقتدر" و... می نویسند.

حکومت فراگیر و همه شمول از نظر مقامات امریکائی، به آن حکومتی اطلاق می شود که در آن از سرتاسر افغانستان هرچه دزد و رهن و قاچاقچی و فاسد و جانی و زانی است گرد آورده شوند و در حکومت شامل گردند. اینگونه حکومت را مردم افغانستان در بیست سال پسین بار بار تجربه کردند و خاطرات نهایت تلخی از آنها دارند و دیگر حاضر نیستند در همچو دامی گرفتار آیند.

و اما از نگاه ایران و پاکستان و هند و چین و... "حکومت مقتدر" به همان حکومتی اطلاق میگردد که گماشتگان و جواسیس آن کشور ها را در خود جا دهد، ورنه از حکومت جمهوری اسلامی ایران باید پرسید که در چهل و اندی سال پسین در حکومت متعدد شما اخذک ها، حتی یک نماینده اهل تسنن یا گرد یا بهائی و یا... وجود نداشته اند و شما ها داد و فریاد راه می اندازید که چرا در حکومت طلبی افراد شیعه مذهب و جود ندارد و چرا جاسوسان و گماشتگان شما در آن شمولیت ندارند، پس یک حکومت "مقتدر" نیست و...

در پاکستان و هندوستان و چین و... نیز اوضاع و احوال همین گونه است. در امریکا نیز هر حزب که به قدرت میرسد، افراد و اعضای حزب خود را در مقامات حساس کشوری و لشکری جابجا میکنند.

در افغانستان آفت رسیده، مردم ما و نیز جهانیان شاهد حکومت های "همه شمول" کرزی و عین و غین بودند. رئیس جمهور از قوم پشتون بود و کشوری را به قعر نیستی و نابودی کشاند و سرمایه های ملی را تاراج کرد. معاون اول و دوم ریاست جمهوری هم از اقوام غیر پشتون بودند و بازار تفرقه و تبعیض را چنان گرم و داغ کردند که در تنور آن می شد چندین تن آهن را ذوب کرد. جالب اما اینجا بود که در حقیقت و واقعیت هیچ یک از آن جنابان نه تنها از قوم مربوطه خود نمایندگی نمی کردند، که حتی نماینده خانواده و فامیل خود نیز نبودند. امریکائی ها، چهار کلاه را از چهار گوشه جمع کردند، به مرکز آوردند و همه دار و ندار کشور و مردم دربند کشیده شده آنرا در اختیار شان گذاشتند، خروار ها پول به حلقوم شان ریختند و بیشمار امکانات را برای شان مهیا ساختند و اسمش را گذاشتند "حکومت همه شمول"، حکومت "فراگیر"، حکومت "مشارکتی" و "دیموکراسی صادراتی" و چند چیز دیگر.

مردم رنج دیده و تاراج شده افغانستان از اینگونه حکومت سخت خسته اند، عطای تان به لقای تان، بروید در جای دیگر و در کشور دیگری تخم گزاری کنید. آن آش که برای مردم مظلوم افغانستان پختید، چنان داغ و شور بود که حلق و کام و زبان و گلو را به یکدم می سوخت و سخت گلوگیر بود و کاسه های داغ تر از آش داخلی نیز به نام های خیالی، عسکر و قومندان و جنرال و مارشال و...، و نیز مکاتب خیالی و شاگردان خیالی و معلمین خیالی و مامورین خیالی و...، تمام سرمایه های ملی و میلیون ها دالر و یورو برای بازسازی افغانستان را به کیسه های عریض و طویل خویش ریختند و کشور را در بدترین حالت ممکنه ترک کردند.

پس به لحاظ گور مرده های تان، برای مردم مظلوم افغانستان از این گونه حکومت فاسد و چپاولگر و لاوالبی نسازید. اصلاً شما ها که کشوری را در قعر توفان تنها گذاشتید و رخت خود از معرکه بیرون بردید، چه حق دارید که برای مردم برباد داده شده ما طرز حکومت پیشنهاد کنید. ما دیگر چنین حقی به هیچ کشور جهان نمی دهیم، بخصوص برای امریکائی ها و ایرانی ها و پاکستانی ها. امروز می بینیم که نماینده آخذ های کله خالی جمهوری اسلامی ایران قدم کثیف خود به خاک پاک ما میگذارد و دم از حکومت "مقتدر" میزند، بهتر است او نگاهی به جمهوری اسلامی آخذی ایران بیندازد و برای ما نشانی از چنین حکومتی در ایران عرضه دارد و بعد اکت دایه مهربان تر از مادر را دریآورد. به این چشم سفیدی و دیده درائی در کشور ما میگویند: "کور خود، بینای مردم" و یا اینکه "در خانه خود آش بریده نمی تواند، در خانه همسایه سیمیان میبرد". شرم تان باد که ایران بزرگ را سخت به گند کشیدید و رُخ سوی کشور های مردم کردید. بروید غم ایران را بخورید که

در تهلکه سقوط گرفتار آمده است. انقلاب مردم ایران را به کمک فرانسه، دزدیدید و کشوری را به گورستان وحشتناکی مبدل ساختید. بروید چنین نسخه ها را به " آیت خدا خامنه ئی" تجویز کنید تا از خواب خرسی بیدار شود. خداوند با همان آیت، به فرقهش بزند که ملتی را برباد داد و کشوری را زبون ساخت و مردمی را در بند کشید.

مردم دربند کشیده شده افغانستان در بیست سال پسین معنی مشارکت زنان در سیستم امریکائی را نیز بار بار تجربه کردند و خاطرات خوشی از آن ندارند، نمونه های بارز چنان مشارکت ها، خواهران فاسد کوفی و خواهران فاسد بارکزی در ولسی جرگه و موجودیت زن فاسد دیگری بنام "سیما سمر" بی ثمر در کابینه های فرمایشی و فرسایشی بود که هیچ کار مثبتی انجام نداد.

دو زن با شهادت که صدای حق و صدای مردم را بلند میکردند، در بیست سال پسین، یکی "ملالی جویا" بود و دیگری " بلقیس روشن" که هر دو از سیستم امریکائی با رسوائی بیرون انداخته شدند و دختر خانم دیگر، زنده یاد "فرخنده ملکزاد" بود که در روز روشن و در جوار قصر ریاست جمهوری به کمک پولیس های فاسد و مامورین فاسد امنیتی رژیم، زنده زنده، توتو و پارچه شد و در حالت نیمه جان موتری را از روی او عبور دادند و بعد هم نیمه جان و خون آلود او را به آتش کشیدند و به خاکستر مبدل نمودند و آب از آب تکان نخورد، تو گوئی هیچ اتفاقی نیفتاده است. سیستم قضائی فاسد وقت هم تمام افراد پولیس را که به عنوان سیل بین تماشاگر آن جنایت بزرگ بودند، تبرئه کرد و کارمندان فاسد و جنایت گستر و شرف باخته امنیتی را که در آن جنایت بزرگ مستقیماً سهیم بودند و در حقیقت عامل آن جنایت، بی گناه تشخیص داده، برائت دادند.

"حکومت با قاعده وسیع" مد نظر مقامات امریکائی هم از یک مشت جنایتکار و فاسد و غاصب و چپاولگر و دزد و رهن تشکیل یافته بود که کشوری و مردمی را فدای امیال کثیف شخصی و فامیلی و حزبی و گروهی خود کردند و عاقبت پشتاره ها بستند و فرار کردند. فقط طبق پلان مرتبه کرزی و عبدالله و کج کلاه باقی ماندند تا مگر از خوان طالبان، خورده ریزه هائی به آنان برسد. در حقیقت عامل یا عاملین اصلی سقوط رژیم به دست طالبان، همین عبدالله و کرزی و گلبدین و امرالله صالح بودند که اشرف غنی هنوز هم جرئت یا اجازه این افشاگری را ندارد.

"حکومت مقتدر" مد نظر آخند های ایران را نیز افغانستان تجربه کرده است و خاطرات وحشتناکی از آن دارد. همچو حکومتی در زمان اشغال افغانستان توسط رو سیه شوروی بود که از کشته های مردم ما، به هر کوی و برزن، پشته ها ساختند، اعدام های دسته جمعی، گور های متعدد دستجمعی

در سرتاسر کشور، زنده بگور کردن ها و هزار و یک جرم و جنایت دیگر را انجام دادند و کشوری را به خاک و خون کشانیدند و به خیال خام شان، "انقلاب ثور" شان برگشت ناپذیر مینمود و... پس به لحاظ گور مرده های تان از حکومت ساختن های آنچنانی تان در افغانستان جنگ زده و آفت رسیده دست بردارید که ما را از شما ها دیگر امید خیری نیست. سر های تان به کار خودتان باشد. برای افغانستان و مردم مظلوم آن، شما ها حکم گرگ های درنده را دارید که فقط منتظر یک فرصت مناسب برای دریدن اند.

